

(המשך מעמוד 19)

הצעיר גמר את הצבא. החלטנו שאני אעזוב לחצי שנה ונראה.

גם היום אנחנו חברים הכי טובים. היא בין היחידים, שאני יכול להיות בטוח שאם קורה לי משהו, או קורה לה משהו, לא חשוב באיזה מקום בעולם, יש ביטחון שנעזור. המוקד של הילדים נגמרו, נשארנו שנינו. לא היו חיכוכים והחלטנו: מה אנחנו צריכים את הגג המשותף?

השקענו בקשר הזה יותר מאשר אנשים אחרים. כך אני חושב. לא שלאנשים אחרים אין בעיות, אבל השקענו והצלחנו. המטרה הושגה והחלטנו לנסות משהו אחר. התגרשנו, וידעתי שאם לא יפריד בינינו, לא תהיה פרידה. נסעתי לשלוש שנים לבר, שנה אחת לא התראינו ואחרי כך באתי לבקר. עד שחזרתי לארץ ויש בינינו קשר.

● בזמן שהיית נשוי, היו לך קשרים עם גברים?

המון. ואז היה עניין של ריגשיאשמה.

● היא לא ידעה?

ידעה.

● דיברתם על כך או שהיא ניחשה?

דיברנו על זה והיא ידעה שאני יוצא. מצד שני, היה לה הביטחון שאני אחזור. היו שניים או שלושה מיקרים שהיה לי קשר מאוד חזק נפשי. כשהרגשתי שזה מתחיל להשתלט, ניתקתי.

● כי לא רצית לפרק את הבית?

לא רציתי לפרק את הבית.

● ויתרת לאורך כל הדרך?

כן, אני חושב שזאת היתה חובתי. גם היא ויתרה. זה היה הסכם, לא כתוב, אפילו לא מרוב. אבל כואב נחזור לעכשיו. אני חש, ככל שיותר תלפזן, את הפחד הזה שאני עברתי אותו.

● אני רוצה לשאול שאלה אישית — זה ממש סבל להיות עם אשה?

מה זה סבל? אין משיכה. לא נמשך. לא נמשך. נחמד לי עם נשים.

● אשתך היתה האשה היחידה שהיה לך מגע פיסי איתה?

כן, אבל זה שונה אצל כל אחד. רוב הכחורים הצעירים — אפשר לפתות אותם. גירוי מיני מאוד קל אצל אדם צעיר. אבל להגיד שזו היתה הנאה? לא.

● הטלפונים שאתה מקבל שם הם בעיקר מבהורים צעירים שמגלים סיתאום?

מגיל 13 עד גיל 60.

● וזה בעיקר פחד?

לא בעיקר. טלפונים של בנינו, שני גברים שגרים יחד ויש בעיות, הורים, די הרבה טלפונים של הורים, ששואלים מה הם עושים עם ילדיהם ההומוסקסואלים, מרגישים ריגשיאשמה.

● אתה חושב שזו תוצאה של חינוך?

שאלה גדולה. אף אחד לא יודע. יש על זה המון המון מחקרים.

● באיזה שלב אתה השלמת עם זה שזה לא יעבור לך עם הנישואין?

בגיל 30. עליידי פסיכולוג. כפעם הראשונה שהתאהבתי חזק בגבר, לא יכולתי לעמוד בזה, ואז אמרתי לעצמי: עכשיו אני לא יכול לעמוד, עכשיו אני צריך עזרה. פניתי לפסיכיאטר טוב למוזלי, והוא אמר לי: יש לך כמה קילוגרם בפעקאלע שלך, יותר מכל אחד אחר. תסחוב אותם, לא נורא. כמילים האלה.

● הרגשת איזו הקלה?

תרופה כזו, אך גם היא לא הוכיחה את עצמה. בארצות הברית נמסים גם רכבים אחרות, כמו השתלת מח עצם והשתלת בלוטת התריס. בינתיים יש שני חולים שדרך טיפול זו נוסתה עליהם, אך אין עדיין תוצאות ברורות.

מאז שקיבלה המחלה את שמה, לפני ארבע שנים, מוכפל מיספר הקורבנות בכל שנה. בארצות הברית רשומים 12,067 מיקרים, יותר ממחציתם כבר נפטרו.

לגבי החולים המבוגרים, ההתפלגות היא:

- 73 אחוז הומוסקסואלים וביסקסואלים.
- 17 אחוז נרקומנים מוריקים.
- 1 אחוז חולי המופלידה.
- 1 אחוז הטרנסססואלים, שקיימו יחסימיין עם חולי איידס או נושאי מחלה.
- 1.5 אחוז מעירווייידס.
- 6.5 אחוז אחרים.

מרבית על 11,919 חולים בוגרים בארצות הברית.

בארצות אחרות ידוע על פחות מיקרים: 300 חולים בצרפת, 162 במערבגרמניה, 184 בבריטניה.

לא ידוע על מיקרים רבים באסיה, למרות שבסין רווח כשבווע שעבר על תייר ארגנטיני שנרבק במחלה כשהתגורר בארצות הברית ומת כפקין בינוי השנה.

המחלה נפוצה במיוחד באיים הקריביים. ויש אומרים כי היא נרדה מאפריקה להאיטי שבים הקריבי, והומוסקסואל אמריקאי לקה בה שם.

הפגנה למען גיוס נגד איידס לא רק להומוסקסואלים!

מכיוון שזה איפשר לברוק אם אדם, או מנתרם, נגועים כנגיף המסוכן. הנגיף פוגע בתא פעיל, וכך נפגע גם הגרעין הגנטי של התא. הווירוס מכפיל את עצמו, הורס את התא שבו הוא שוכן, ומשחרר נגיפים חדשים, הפוגעים בתאים אחרים. למרות האפשרות לבודד את הנגיף והיכולת

ל ישראל נפטרו עד היום 10 חולים ממחלת האיידס. שניים מתוכם היו חולי המופלידה, שקיבלו עירוויידס. השיעור אחרים היו הומוסקסואלים. החולה העשירי היה תייר, שכן לארץ כי חשב שכאן ימצא תרופה למחלה. בין החולים שנפטרו לא היתה אף אשה אחת. השבוע יצאו שני שבועונים אמריקאיים

איידס: כמה נדבקים, ואיך?

והביא אותה עימו לארצות הברית. בהאיטי ידועים 500 מיקרים.

עד כה הצליחו רופאים ומרענים לאבחן, כי הנגיף מועבר רק דרך מגע מיני, או העברת דם מאדם לאדם. אין הוכחה שהנגיף מתפשט באוויר, למשל החולה מתעטש, משתעל, מרבה, או לוחץ יד. רופאים סבורים שכל מי שנרבק, נושא את המחלה למשך תקופה ארוכה, גם אם אין סימפטומים ברורים. הווירוס נמצא לעיתים רחוקות ברוק, אבל כאמצעי היריות, נשיקה עמוקה עם נושא הנגיף אינה מומלצת.

אחרי בידוד הנגיף, נברקו כל מנות הדרם בארצות הברית, ולכן הסיכוי ללקות במחלה דרך עירווייידס ירד למעט לאפס.

הסיכוי שנשים יעבידו את המחלה הוא נמוך ביותר, אך קיים. באפריקה פוגעת המחלה בגברים ובנות במידה שווה. המחלה לא ידועה בין לסביות, ואם נרדה בהריון חולה במחלה, כל הסיכויים שהילד יוולד כשהוא נושא בגופו את הנגיף.

בארצות הברית הגיע השנה תקציב המחקר למחלת האיידס ל-126.3 מיליון דולר.

עד היום לא ידוע על שום מיקרה בעולם של חולה שהבריא ממחלת האיידס, ויש מומחים החוששים שזו יכולה להיות מגיפה שתפגע באופן חמור במין האנושי.

חשובים, טיים וניוזוויק, עם כתבות שער שבהן תחקיר רציני על מחלת האיידס.

מניחים שמקור המחלה הוא בקוף הירוק באפריקה, אך איש אינו יודע מתי עבר הנגיף מן הקופים לבני האדם, ומתי עבר ליבשות אחרות. המחלה הוגדרה לראשונה ב-1981, ואז גם קיבלה את שמה, איידס (באנגלית, ראשי תיבות של: תיסמונת חסר חיסוני נרכש). שני רופאים, אחד בלוס אנג'לס והשני בניו יורק, גילו את המחלה כערך באותו זמן. בלי קשר האחד לשני, ד"ר מייקל גוטליב מאוניברסיטת קליפורניה גילה ב-1981 מיקרים אחרים של דלקת ריאות, ושם לב שמערכת החיסון של החולים נפגעה, כמו שקורה אצל מושטלי אף אש כליות. המקבלים תרופות כרי שהגוף לא ידחה את ה"איבר המושטל".

בערב באותו הזמן גילה ד"ר אלווין פרידמן קיין, מאוניברסיטת ניו יורק, הומוסקסואל צעיר, שפיתח סוג של סרטן המצוי בדרך כלל אצל זקנים, ושהתפתחותו איטית.

באביב 1984 הצליחו שני חוקרים שונים, שלא היה ביניהם קשר, לבודד את הנגיף.

האחר היה ד"ר רוברט גאלו, מהמכון לחקר הסרטן בארצות הברית, והשני היה ד"ר לוק מונטגני, ממכון לואי פסטר בפאריס. בידוד הנגיף היה התקדמות חשובה בחקר המחלה.

זה היה תהליך כרוך ריגשית. אחרי שיצאת מלחץ, מהתיקווה שאני אצא מזה. בגיל די צעיר, כשנות העשרים, חל מהפך. אז אתה גם לא רוצה כבר להשתנות. פיתאום המהפך הזה שאתה עובר

**"היתה לי חברה ורצית",
להיות רגיל, להיות
מקובל, לצאת
מהגיהנום הזה, הכל"**

לצד שני, הוא שאל אותי אם הייתי רוצה להשתנות ואמרת: שיכלית כן, נפשית לא.

● כלומר טוב לך עם איך שאתה?

שיכלית אני יודע שמוטב לי להיות טרו, להיות עם אשה, ושאני אהיה מקובל יותר. הרבה יותר נוח, אין איום בעבודה, מיליון דברים. אז שיכלית אני חושב שיותר נוח. ריגשית — מה רע לי עם הבן אדם השני? מה, הוא לא טוב? אני לא עושה לו טוב, הוא לא עושה לי טוב? מה כל-כך רע?

● אומרים שהומוסקסואלים הם יותר בודדים.

בחוג החברים המבוגרים יותר, אנשים שנשואים 20-30 שנה, את לא רואה בדידות איומה בין בני הזוג? הם כל-כך אכלו האחד את השני, אין כבר מה לחדש, זו לא בדידות? אוי ואבוי אם אני שומע את המילים: "הוא משלים אותי". מה, אתה צריך שישלימו אותך? אתה לא בן אדם שלם? אני לא מבין את זה.

אני מאמין שרקם יכול להיות טוב בין שני בני זוג, שכל אחד שלם בעצמו ויכולים להיות יחד, אבל להשלים האחד את השני? מה, חסר לי משהו?

● אבל זו נטייה טבעית לחיות בזוגות.

כן. אני מאמין שזה בא מתוך רצון. אבל לא "הוא משלים אותי", או "אני משלימה אותו". ● אומרים גם שהיחסים בין שני גברים הם מאוד זמניים, יש תחלופה גבוהה.

את יודעת למה? אני בטוח שהיתה תחלופה באותה תדירות בין הטרנסססואלים, אילו לא היו מתחננים וזה היה כרוך בכסף, בילדים, במסגרת. מכחינה ריגשית, התחלופה היא אותה התחלופה. יש בגידות בין בני זוג, את יודעת.

● היות מעדיף שתהיה מיסגרת — אילו יכולת, היית מתחתן עם גבר? הייתי מנסה.

● אתה זקוק לחותמת הזו?

לא להתחתן עם חותמת. לא הנניר חשוב. הייתי מנסה לקיים קשר עם גבר, הייתי בונה אותו מאוד כזהירות.

● לא עשית את זה?

לא. כי לא מצאתי את האדם המתאים.

● היה לך רומן ממושך עם גבר, חילקת איתו את החיים?

היה כזה סיפור, זה לא היה בארץ, זה היה בחוץ לארץ, עם אדם נשוי. לא גתתי איתו.

● כלומר, פעם לא היתה לך מערכת יחסים עם גבר כמו שיש בין איש ואשה?

לא. הייתי מאוד רוצה את זה, אבל אולי יש לי דרישות מאוד גבוהות.

● רוב הזמן אתה חי לבד?

כן. ● איפה חוזר צעיר בן 17, המגלה שהוא הומוסקסואל, יכול לפגוש בארץ אנשים כמוהו?

זו השאלה של הקו הלבן. בתל-אביב אין לו שום בעיה, יש מועדונים, מספיק שהוא מסתובב ברינונג'ה, ולא יבין מלאה הומוסקסואלים.

● איך הוא יודע? אם אתה הולך ברחוב, אתה יודע מי הומוסקסואל ומי לא?

כן. בו ברגע.

● איך?

בדרך כלל, קשר עין בין שני בני אדם נמשך שישיית שניה. את עוברת ברחוב ורואה שישיית שניה. עוד שישיית שניה, זה כבר נראה לך מוזר.

(המשך בעמוד 35)

העולם הזה 2502